

Dönem : 3
Toplantı : 3

MILLET MECLİSİ S. Sayısı : 472 ye 1 nci ek

29.7.1970 tarih ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bâzı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu Kanuna bâzı hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısı ve 59 No.lu Geçici Komisyon raporu (1/546)

59 No. lu Geçici Komisyon raporu

Millet Meclisi
59 No. lu Geçici Komisyonu
Esas No. : 1/546
Karar No. : 5

27 . 4 . 1972

YÜKSEK BAŞKANLIĞA

29 . 7 . 1970 tarih ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bâzı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesi hakkındaki kanun tasarısı (S. Sayısı : 472) nın Genel Kurulda birinci müzakeresi sırasında verilmiş olan değiştirge önermeleri İtüzüğün 116, 117 ve 118 nei maddeleri gereğince Komisyonumuzca geri alınmış, gerek bu önermeler ve gerekse önerge verilmeyen diğer maddeler üzerinde müzakere açılmış, bâzı önermeler kabul edilmiş, bâzı-ları reddolunmuş. bâzı maddeler üzerinde de yeniden müzakere açılarak yeni metin hazırlanmış olup gerekçeleri aşağıda arz edilmiştir :

Madde 1. — Emlâk Vergisi Kanununun 4 neü maddesinin, «Aşağıda yazılı binalar, kiraya verilmemek şartıyla Bina Vergisinden daimî olarak muaftır. (Aşağıdaki (a) ve (b) fıkraları için kiraya verilmeme şartı aranmaz.)» denildikten sonra aynı maddenin (a) fıkrasında da ; «a) Katma bütçeli idarelere, il özel idarelerine, belediyelere, köy tüzel kişiliğine, kanunla kurulan üniversitelere ve Devlete ait binalar,» denildiğinden, katma bütçeli bir idare olan Vakıflar Genel Müdürlüğünün de daimî muafiyetten istifade edeceği anlaşılmakta ise de, Vakıflar Genel Müdürlüğü tarafından doğrudan doğruya kamu hizmetinde kullanılan veya kiraya verilmek suretiyle gelirleri bütçesine irat kaydedilen binalar, kadim vakıf hukukunun özelliği icabı, mazbut vakıflara ait âddedildiğinden, bu husus uygulamada bâzı tereddütleri mucibolabileceği cihetle, bahis konusu (a) fıkrası ilişik metinde yazılı olduğu şekilde değiştirilmiş ve yine 1163 sayılı Kanuna uygun olarak teşekkül etmiş kooperatifler, kooperatif birlikleri, kooperatif merkez birlikleri ve Türkiye Millî Kooperatifler Birliğinin ve Türk Kooperatifçilik Kurununun ve Tarım Kredi, Tarım Satış kooperatiflerinin sahip buldukları hizmet binaları da daimî muafiyetten istifade ettirilmesi Geçici Komisyonumuzca uygun mütalâa olduğundan 1 nei maddeye bir (p) fıkrası ilâve olunmuş ve madde bu değişiklik ve ilâveyle kabul edilmiştir.

Madde 2. — Aynı kanunun 5 nei maddesini değiştiren 2 nei maddenin matlabı «Geçici muafıklar :» sehven unutulduğundan yerine konulmuş ve maddede başkaca değişiklik yapılmamıştır.

Madde 3. — Tasarının 4 neü maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 3 neü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 4. — Daha önceki metin tasarıda olduğu gibi Bina Vergisi nispeti binde sekizdi. Bu maddenin Genel Kurulda müzakeresi sırasında çeşitli parti gruplarına mensup sayın üyelere fazla olduğundan oran, sahibi tarafından bizzat kullanılan binalarda, bina apartman ise apartman dairesinde vergi nispeti binde 4 olarak tespit edilmiştir. Bina Vergisi nispeti de binde sekizden binde altıya indirilmiş, Türkiye sınırları içinde bir mesken olup da ücret kazancına taallük eden

işi dolayısıyla bu meskenin bulunduğu ilçe sınırları (Aynı il belediyesi içindeki ilçeler hariç) dışında çalışmaya mecbur olanların bu meskenler için vergi nispeti keza binde dört olarak tespit edilmiş olup madde metnine ithal edilmiş ve yapılan değişikliklerle Geçici Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Madde 5. — Tasarımın 6 ncı maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 5 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 6. — Tasarımın 7 ncı maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 6 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 7. — Tasarımın 8 ncı maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 7 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 8. — Geçici muaflıklar matlabı altında Emlâk Kanununun 15 ncı maddesini değiştiren Komisyonumuzun 8 ncı maddesinin (d) fıkrası yeterli görülmemiştir. Malûmları olduğu üzere yaptırımları teşvik amacı ile il özel idareleri, belediyeler veya ticaret ve sanayi odaları tarafından organize sanayi bölgeleri kurulmakta ve her hangi bir kâr sağlanmadan sanayicilere satış suretiyle devredilmektedir. Bu suretle kuruluş maliyeti düşmekte, fiyat ve kalite yönünden sanayici güc kazanmakta, geniş bir istihdam sahası yaratılmakta ve sonuçta yeni ve güçlü vergi mükelleflerinin doğması sağlanmaktadır.

Sözü edilen müteşebbis kuruluşlarca tesis edilen organize sanayi bölgelerinin maliyetlerinde farklılık yaratılmaması, organize sanayi bölgeleri kurma fonu kanalı ile yapılan teşvikin tamamlanması ve kuruluşun süratle sonuçlandırılması için tasarımı 8 ncı maddesi ile değiştirilmesi öngörülen kanunun 15 ncı maddesinin 1 ncı fıkrasına aşağıdaki (d) bendinin ilâvesi Komisyonumuzca uygun mütalâa edilmiş olup fıkra;

«d) Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca, organize sanayi bölgeleri için iktisabolunduğu veya bu bölgelere tahsis edildiği kabul edilen arazi (Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar.)» şeklinde düzeltilmiş ve maddenin son fıkrasında, (Tarım ve Orman bakanlıkları) ibaresinden sonra «ile Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin» ibaresi eklenmiş ve madde bu şekliyle Geçici Komisyonumuzca kabul edilmiştir.

Madde 9. — Tasarımın 10 ncü Komisyonumuzun 9 ncü maddesi ile kaldırılmak istenen mer'î 1319 sayılı Kanunun «küçük çiftçilikte istisna» matlabını taşıyan 16 ncı maddesinin kaldırılması Geçici Komisyonumuzca uygun görülmemiştir. Zira küçük çiftçi niteliğindeki vatandaşların ödeme gücünü tazyik etmemek bakımından ve para değerinin esasen % 66,6 oranında devalüe edilmesi neticesinde arazi değerlerinin artmış olduğu nazara alınarak tasarımı 16 ncı maddesi küçük çiftçileri koruyucu yönde ihya edilmesi Geçici Komisyonumuzca uygun mütalâa olunarak ilışıkteki değişiklik metni kabul edilmiştir.

Madde 10. — Tasarımın 11 ncı maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 10 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 11. — Tasarımın 12 ncı maddesi ile değiştirilmek istenen aynı kanunun nispet matlabı altındaki 18 ncı maddesinin, gerek Genel Kurul müzakeresinde ve gerekse Geçici Komisyonumuzdaki müzakeresi sırasında beliren temayüller de nazarı itibara alınarak Komisyonumuzca yeniden incelenmesinde mükellefler yönünden ağır sonuçlar doğuracağı neticesine varılmıştır.

Bu sonucu önlemek bakımından arazi ile ilgili vergi nispetinin binde 3, arsalarla ilgili vergi nispetinin ise bulunduğu ilin toplam nüfusuna göre binde 5, 8 ve 10 olarak kademeli bir şekilde tespiti Geçici Komisyonumuzca uygun bulunmuş ve madde metni buna göre yeniden tanzim edilmiştir.

Madde 12. — Tasarımın 13 ncü maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 12 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 13. — Tasarımın 14 ncü maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 13 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 14. — Tasarının 15 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (Daha önce olduğu gibi) 14 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 15. — Geçici Komisyonumuzun daha önce kabul etmiş olduğu aynı kanunun 23 nci maddesi ile ilgili «Beyanname verme süresi» matlabını taşıyan değiştirilme metni üzerindeki görüşmeler neticesi Geçici Komisyonumuzca aynen benimsenmesi uygun görülmüştür.

Madde 16. — Geçici Komisyonumuzun daha önce kabul etmiş olduğu aynı kanunun 24 nci maddesi ile ilgili «Beyanname şeklini ve muhtevası:» matlabını taşıyan değiştirilme metni üzerindeki görüşmeler neticesi Geçici Komisyonumuzca aynen benimsenmesi uygun görülmüştür.

Madde 17. — Geçici Komisyonumuzun daha önce kabul etmiş olduğu aynı kanunun 25 maddesi ile ilgili «Köylerde yapılacak beyan:» matlabını taşıyan değiştirilme metninin birinci fıkrasının birinci satırındaki «arazi» kelimesinin dil uyumu yönünden «arazinin,» üçüncü fıkranın ikinci satırındaki (Köylerde) kelimesinin de yine aynı bakımdan «Köylerdeki» şeklinde redaksiyona tabi tutulmuş olup değiştirilme metni üzerinde başkaca bir değişiklik yapılmasına Geçici Komisyonumuzca lüzum görülmemiştir.

Madde 18. — Tasarının 19 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 18 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 19. — Tasarının 20 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 19 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 20. — Aynı kanunun 30 nci maddesini değiştiren ve «Ödeme süresi:» matlabını taşıyan ve Komisyonumuzun daha önce kabul etmiş olduğu değiştirilme metni üzerindeki görüşmeler neticesinde 30 nci maddenin birinci fıkrasının ikinci satırındaki (iki) kelimesinden sonra sehven unutulmuş «eşit» kelimesinin ilâvesi suretiyle madde kabul edilmiş olup, başkaca bir değişiklik yapılmamıştır.

Madde 21. — Tasarının 22 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 21 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 22. — Tasarının 23 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 22 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 23. — Tasarının 24 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 23 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 24. — Tasarının 25 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 24 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 25. — Tasarının 26 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 25 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Madde 26. — Geçici Komisyonumuzun daha önce kabul etmiş olduğu değiştirilme metni bu defa da Komisyonumuzca aynen benimsenmesi uygun görülmüştür.

Madde 27. — Tasarının 28 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca (daha önce olduğu gibi) 27 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

Genel Kurulun tasviplerine arz edilmek ve öncelik ve ivedilikle ikinci görüşmesi yapılmak üzere Yüksek Başkanlığa saygı ile sunulur.

Başkan	Sözcü	Kâtip	
Çorum	Mardin	Giresun	Adıyaman
A. Güler	E. K. Aybar	H. İpek	A. Turanlı
		İmzada bulunamadı.	
Amasya	Bitlis	Bolu	İzmir
Söz hakkım mahfuz	Söz hakkım saklı	Söz hakkım mahfuz	Söz hakkım mahfuz
S. Aygün	K. M. Akıncı	H. İ. Cop	K. Önder

Kars
İ. H. Alaca
İmzada bulunamadı.

Kütahya
M. Ersoy
İmzada bulunamadı.

Sinop
H. Biçer

Kars
Söz hakkım mahfuz
K. Okyay

Muğla
A. Buldanlı
İmzada bulunamadı.

Sivas
T. Koraltan

Konya
Söz hakkım saklı, evvelki
serhim içinde

I. Baran

Niğde
Söz hakkım mahfuz

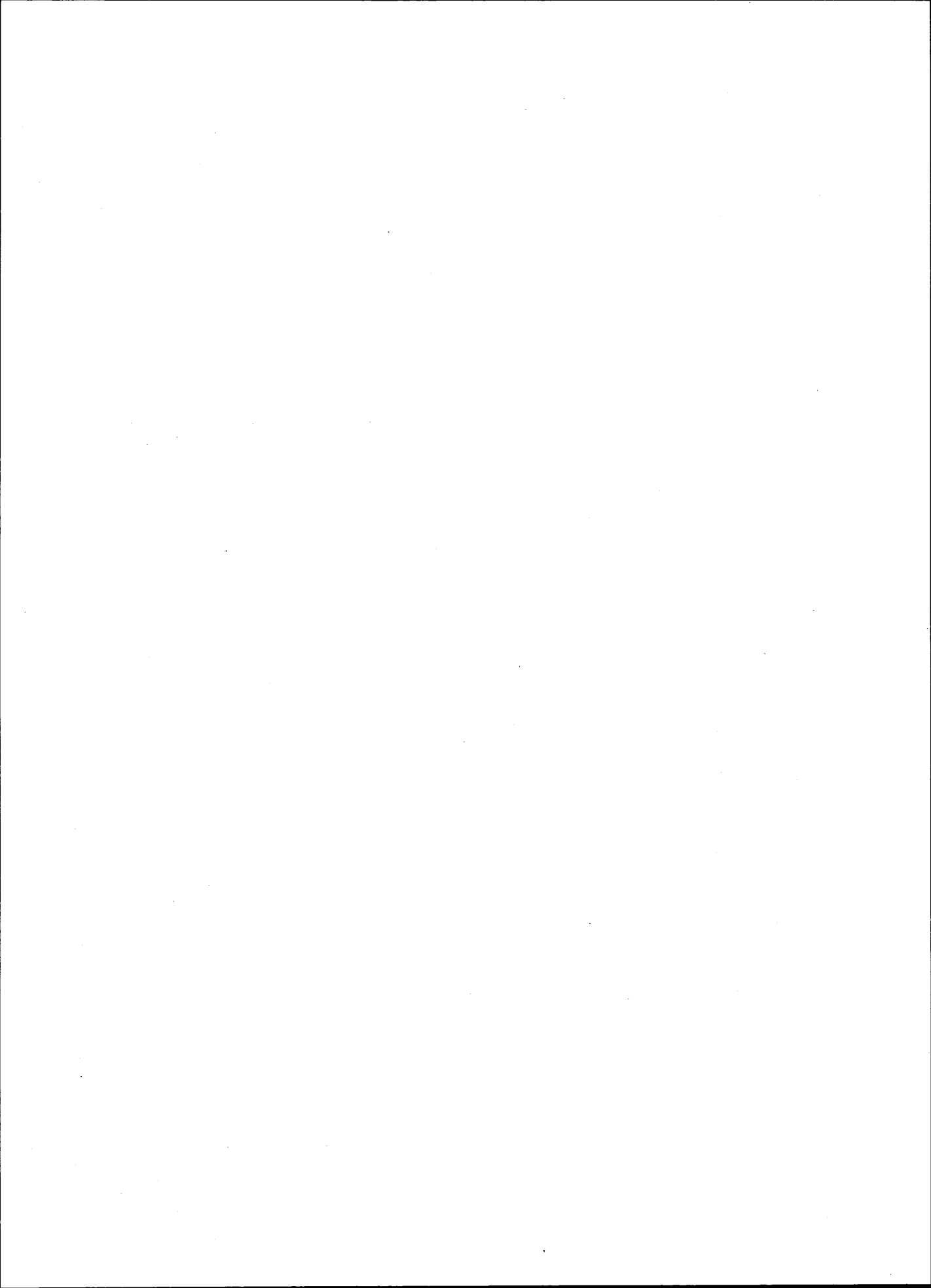
N. Çerezci

Trabzon
Muhalifim Söz hakkım
mahfuz.

E. Dikmen

Kütahya
A. F. Azmioglu
İmzada bulunamadı.

Siirt
Muhalifim
M. N. Oktay

HÜKÜMETİN TEKLİFİ

29 . 7 . 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bâzı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 29 . 7 . 1970 tarih ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun 4 ncü maddesinin (b) fıkrasının ilk paragrafı ile aynı maddenin (c) ve (f) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

b) İl Özel İdareleri, belediyeler ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseselere ait :

c) Köylere ve köy birliklerine ait tarım işletme binaları, soğuk hava depoları, içmeler ve kaplıcalar ile bunlar tarafından köylünün umumi ve müşterek ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla işletilen hamam, çamaşırhane, değirmenler ve köy odaları :

f) Kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen hastane, dispanser, sağlık, rehabilitasyon, teşhis ve tedavi merkezleri, sanatoryum, prevantoryum, öğrenci yurtları, düşkünler evi, yetimhaneler, revirler, kreşler ve korunmaya muhtaç çocukları koruma birliklerine ait yurtlar ve işyerleri ile benzerleri;

MADDE 2. — Aynı kanunun 5 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici muafliklar :

Madde 5. — Aşağıda yazılı binalar bina vergisinden geçici olarak muaftır:

a) Faydalı alanı 100 metrekareyi (100 dâhil) aşmayan binaların, bina apartman ise dairelerin, mesken olarak kullanılmak kaydıyla, (25 000) liradan az olmamak üzere vergi değerinin 1/5 i, inşalarının sona erdiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren 10 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

Bu binaların, bina apartman ise dairelerin, mesken olarak kullanılması şartıyla, satınalma veya sair suretle iktisab olunması halinde de yukardaki muaflik hükmü kalan süre için uygulanır.

Mevcut binalara ilâveler yapılması halinde, yukardaki muaflik hükmü, ilâve edilen kısma ait faydalı alan ile ilâvenin yapıldığı bina veya dairenin faydalı alanı toplamları nazara alınmak suretiyle, aynı şart ve süre ile ilâve edilen kısım için de uygulanır.

Binanın, bina apartman ise dairenin, kısmen veya tamamen mesken olarak kullanılmaması halinde bu binaya veya daireye tanınmış bulunan muafiyet bu halin vukubulduğu yılı takibeden bütçe yılından itibaren düşer.

b) Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri dairesinde turizm müessesesi belgesi almış olan Gelir veya Kurumlar Vergisi mükelleflerinin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis ettikleri ve işletmelerine dâhil binaları, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde turizm müessesesi belgesinin alındığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

59 No. lu GEÇİCİ KOMİSYONUN DEĞİŞTİRİŞİ

29 . 7. 1970 gün ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun bâzı maddelerinin kaldırılması, değiştirilmesi ve bu kanuna bâzı hükümler eklenmesi hakkında kanun tasarısı

MADDE 1. — 29 . 7 . 1970 tarih ve 1319 sayılı Emlâk Vergisi Kanununun 4 ncü maddesinin (a) fıkrası ile (b) fıkrasının ilk paragrafı ve aynı maddenin (c) ve (f) fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiş ve mezkûr maddeye aşağıdaki (o) ve (p) fıkraları eklenmiştir.

a) Katma bütçeli idarelere (mazbut vakıflar dâhil), il özel idarelerine, belediyelere, köy tüzel kişiliğine, kanunla kurulan üniversitelere ve Devlete ait binalar;

b) İl özel idareleri, belediyeler ve köyler ile bunların teşkil ettikleri birlikler veya bunlara bağlı müesseselere ait;

e) Köylere ve köy birliklerine ait tarım işletme binaları, soğuk hava depoları, içmeler ve kaplıcalar ile bunlar tarafından köylünün umumi ve müşterek ihtiyaçlarını karşılamak maksadıyla işletilen hamam, çamaşırhane, değirmenler ve köy odaları;

f) Kazanç gayesi olmamak şartıyla işletilen hastane, dispanser, sağlık, rehabilitasyon, teşhis ve tedavi merkezleri, sanatoryum, prevantoryum, öğrenci yurtları, düşkünler evi, yetimhaneler, revirler, kreşler ve korunmaya muhtaç çocukları koruma birliklerine ait yurtlar ve işyerleri ile benzerleri;

o) Gençlik ve Spor Bakanlığı Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğüne tescil edilmiş amatör spor kulüplerine ait binalar (Gelir veya Kurumlar Vergisine tabi işletmelere aidolmamaları veya bunlara tahsis edilmemeleri şartıyla);

p) Tarım Kredi, tarım satış kooperatifleri, 1163 sayılı Kanuna uygun olarak teşekkül eden kooperatifler ve bu kooperatiflerin kuracağı kooperatif birlikleri, kooperatif merkez birlikleri ve Türkiye Millî Kooperatifler Birliğinin ve Türk Kooperatifçilik Kurumunun sahiboldukları kendi hizmet binaları.

MADDE 2. — Aynı kanunun 5 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Geçici Muafıklar :

Madde 5. — a) Mesken olarak kullanılan bina veya apartman dairelerinin, 50 000 liradan az olmamak üzere vergi değerinin 1/4 ü, inşalarının sona erdiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

Bu binaların, bina apartman ise dairelerin, mesken olarak kullanılması şartıyla, satınalma veya sair suretle iktisabolunması halinde de yukardaki muafık hükmü kalan süre için uygulanır.

Mevcut binalara ilâve yapılması halinde, 33 ncü maddenin (1) sayılı bendine göre beyan edilen değerden bu kısma isabet eden değer için, yukarda yazılı muafiyet aynı şart ve süre ile uygulanır.

Binanın, bina apartman ise dairenin, kısmen veya tamamen mesken olarak kullanılmaması halinde bu binaya veya daireye tanınmış bulunan muafiyet bu halin vukubulduğu yılı takibeden bütçe yılından itibaren düşer.

b) Turizm Endüstrisini Teşvik Kanunu hükümleri dairesinde turizm müessesesi belgesi almış olan Gelir veya Kurumlar Vergisi mükelleflerinin adı geçen kanunda yazılı maksatlara tahsis ettikleri ve işletmelerine dâhil binaları, inşalarının sona erdiği veya mevcut binaların bu maksada tahsisi halinde turizm müessesesi belgesinin alındığı yılı takibeden bütçe yılından itibaren 5 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır.

c) Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetler sebebiyle binaları yanan, yıkılan veya kullanılmaz hale gelen veya yangın, su baskını, yer kayması, kaya düşmesi, çığ ve benzeri (depremler hariç) âfetlerle zarar görmesi muhtemel yerlerdeki binaların vergi mükellefleri tarafından âfe-

(Hükümetin teklifi)

c) Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetler sebebiyle binaları yanan, yıkılan veya kullanılmaz hale gelen veya yangın, su baskını, yer kayması, kaya düşmesi, çığ ve benzeri (deprem hariç) âfetlerle zarar görmesi muhtemel yerlerdeki binaların vergi mükellefleri tarafından âfetin vukubulduğu veya âfete mâruz bulunduğu yetkili kuruluşça tebliği tarihinden itibaren en geç 5 yıl içinde âfetin vukubulduğu yerde veya kamu kuruluşlarınca gösterilen yerde inşa edilen binalar inşalarının sona erdiği yılı, kamu kuruluşlarınca ilgili kanunlarına göre inşa olup hak sahiplerine teslim edilen binalar devir edildikleri yılı takibeden bütçe yılından itibaren 10 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır. (Bu halde, bu maddenin (a) fıkrası hükmü uygulanmaz.)

Şu kadar ki, kamu kuruluşlarınca âfet bölgesi olduğu nedeniyle inşaat yasağı konulan yerlerde yapılan binalar için bu muafiyet uygulanmaz.

Bu fıkırada yazılı muafiyetten faydalanacak mükellefler, İmar ve İskân Bakanlığının yetkili kıldığı kuruluşlardan âfete mâruz kaldıklarına dair alacakları bir belgeyi vergi dairesine ibraz etmeye mecburdurlar.

d) Fuar, sergi ve panayırarda inşa edilen binalar (bu yerlerin açık bulunmadığı zamanlarda başka maksatlarla kullanılan binalar hariç)

Yukarıda (a), (b), (c) ve (d) fıkralarında yazılı muafiyetlerden istifade için, mezkûr fıkralarda yazılı hallerin vukuunda, keyfiyetin bütçe yılı içinde ilgili vergi dairesine bildirilmesi şarttır. Ancak, bu olaylar bütçe yılının son üç ayı içinde vukubulduğu taktirde bildirim, olayın vukubulduğu tarihten itibaren üç ay içinde yapılır.

Süresinde bildirimde bulunulmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu taktirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer. (Köylerdeki inşaat için bildirimde bulunulmaz.)

MADDE 3. — Aynı kanunun 6 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Köy binaları için istisna :

Madde 6. — Köylerdeki binaların, (30 000) liradan az olmamak üzere, vergi değerinin 1/5 i bu vergiden müstesnadır.

Ancak, bu binalar hakkında 5 nci maddenin (a) fıkrası hükmü ayrıca uygulanmaz.

MADDE 4. — Aynı kanunun 7 nci maddesinin üç ve dördüncü fıkraları kaldırılmıştır.

MADDE 5. — Aynı kanunun 8 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Nispet :

Madde 8. — Bina vergisinin nispeti binde 8 dir.

Şu kadar ki, hesaplanacak vergi arsasının vergisinden az olamaz.

(59 No: lu Geçici Komisyonun değişikliği)

tin vukubulduğu veya âfete mâruz bulunduğu yetkili kuruluşça tebliğ tarihinden itibaren en geç 5 yıl içinde âfetin vukubulduğu yerde veya kamu kuruluşlarınca gösterilen yerlerde inşa edilen binalar inşalarının sona erdiği yılı, kamu kuruluşlarınca ilgili kanunlarına göre inşa olunup hak sahiplerine teslim edilen binalar devredildikleri yılı takibeden bütçe yılından itibaren 10 yıl süre ile geçici muafiyetten faydalandırılır. (Bu halde, bu maddenin (a) fıkrası hükmü uygulanmaz.)

Şu kadar ki, kamu kuruluşlarınca âfet bölgesi olduğu nedeniyle inşaat yasağı konulan yerlerde yapılan binalar için bu muafiyet uygulanmaz.

Muafiyetten faydalanacak mükellefler, İmar ve İskân Bakanlığının yetkili kaldığı kuruluşlardan âfete mâruz kaldıklarına dair alacakları bir belgeyi vergi dairesine ibraz etmeye mecburdurlar.

d) Fuar, sergi ve panayır yerlerinde inşa edilen binalar, (Bu yerlerin açık bulunmadığı zamanlarda da kullanılanlar hariç), bu maksada tahsis edildikleri süre için vergiden muafıdır.

Yukarda (a), (b), (c) ve (d) fıkralarında yazılı muafiyetlerden istifade için, mezkûr fıkralarda yazılı hallerin vukuunda, keyfiyetin bütçe yılı içinde ilgili vergi dairesine bildirilmesi şarttır. Ancak, bu olaylar bütçe yılının son üç ayı içinde vukubulduğu takdirde bildirim, olayın vukubulduğu tarihten itibaren üç ay içinde yapılır.

Süresinde bildirimde bulunulmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer. (Köylerdeki inşaat için bildirimde bulunulmaz.)

MADDE 3. — Tasarının 4 ncü maddesi Geçici Komisyonumuzca 3 ncü maddede olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 4. — Aynı kanununun 8 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Nispet :

Madde 8. — Bina vergisinin nispeti % de 6 dır.

Sahibi tarafından bizzat mesken olarak kullanılan binalarda, bina apartman ise apartman dairesinde, vergi nispeti binde 4 dır. Ancak, Türkiye sınırları içinde birden fazla meskeni bulunanların yalnız birine bu nispet uygulanır.

Türkiye sınırları içinde bir meskeni olup da ücret kazanma taallük eden işi dolayısıyla bu meskenin bulunduğu ilçe sınırları (Aynı il belediyesi içindeki ilçeler hariç) dışında çalışmaya mecbur olanların bu meskenleri için, vergi nispeti binde 4 tür.

Şu kadar ki, yeniden inşa edilen binaların vergisi, arsanın vergisinden az olamaz.

(Hükümetin teklifi)

MADDE 6. — Aynı kanunun 9 ncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükellefiyetin başlaması ve bitmesi :

Madde 9. — Bina vergisi mükellefiyeti;

- a) Bu kanun hükümlerine göre mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi,
- b) Bu kanunun 33 ncü maddesinin 1 - 7 numaralı fıkralarında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde bu değişikliklerin vukubulduğu, aynı maddenin 8 numaralı fıkrasında yazılı halde ise mükelleflerin beyana davet edildiği tarihi,

c) Muafiyetin sukut ettiği tarihi,

Takibeden bütçe yılından itibaren başlar.

Yanan, yıkılan, tamamen kullanılmaz hale gelen veya vergiye tabi iken muaflık şartlarını kazanan binalardan dolayı mükellefiyet, bu olayların vukubulduğu tarihi takibeden taksitten itibaren sona erer.

Oturulması ve kullanılması kanunların verdiği yetkiye dayanılarak yasak edilen binaların vergileri, mükelleflerce keyfiyetin vergi dairesine bildirilmesi veya vergi dairesince re'sen tesbit edilmesi üzerine, bu olayların vukua geldiği tarihlerden sonra gelen taksitlerden itibaren, bu hallerin devam ettiği sürece alınmaz.

MADDE 7. — Aynı kanunun 10 ncu maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Bir vergi dairesi faaliyet bölgesi içindeki bir mükellefe ait binalar aynı beyannamede birleştirilerek beyan olunur.

MADDE 8. — Aynı kanunun 12 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mevzuat :

Madde 12. — Türkiye Sınırları içinde bulunan arazi ve arsalar bu kanun hükümlerine göre Arazi Vergisine tabidir.

Belediye sınırları içinde belediyece parsellenmiş arazi arsa sayılır.

Belediye sınırları içinde veya dışında bulunan parsellenmemiş araziden hangilerinin bu kanuna göre arsa sayılacağı Bakanlar Kurulu Kararı ile belli edilir.

Aksine hüküm olmadıkça bu kanunun diğer maddelerinde yer alan arazi tâbiri arsaları da kapsar.

MADDE 9. — Aynı kanunun 15 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Geçici muaflıklar :

Madde 15. — Aşağıda yazılı arazi geçici olarak arazi vergisinden muaftır :

a) Özel kanunlarına göre, devlet ormanları dışında insan emeğiyle yeniden orman haline getirilmek üzere ağaçlandırılan arazi 50 yıl;

b) Toprak ve topoğrafik özellikleri ve erozyon gibi sınırlayıcı faktörler sebebiyle kültür bitkilerinin yetişmelerini engelleyen araziden; bataklık, turbiyer, çorak, makilik, çalılık, taşlık ve sair haller dolayısıyla üzerinde tarım yapılamayan sahalanın, ıslah tedbirleriyle yeniden tarıma elverişli hale getirilmesinde 10 yıl;

c) Teknik, ekonomik ve ekolojik bakımlardan gerekli şartları haiz olan arazide yeniden fidanla dikim veya aşılama veya yeniden yetiştirme suretiyle ağaçlık, meyvelik, bağ ve bahçe meydana getirilmesinde âzami 10 yıl;

(59 No: lu Geçici Komisyonun deęiřtirmesi)

MADDE 5. — Tasarının 6 ncı maddesi Geçici Komisyonumuzca 5 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 6. — Tasarının 7 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 6 ncı madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 7. — Tasarının 8 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 7 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 8. — Aynı kanunun 15 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Geçici muafıklar :

Madde 15. — Aşağıda yazılı arazi geçici olarak Arazi Vergisinden muafıtır.

a) Özel kanunlarına göre Devlet ormanları dışında insan emeğiyle yeniden orman haline getirilmek üzere ağağlandırılan arazi 50 yıl;

b) Toprak ve topografik özellikleri ve erozyon gibi sınırlayıcı faktörler sebebiyle kültür bitkilerinin yetişmelerini engelliyen araziden; bataklık, turbiyer, çorak, makilik, çalıık, taşlık ve sair haller dolayısıyla üzerinde tarım yapılamıyan sahalardan, ışlah tedbirleriyle yeniden tarıma elverişli hale getirilmesinde 10 yıl;

c) Teknik, ekonomik ve ekolojik bakımlardan gerekli şartları haiz olan arazide yeniden fidanla dikim veya aşılama veya yeniden yetiştirme suretiyle ağağlık, meyvelik, bağ ve bahçe meydana getirilmesinde âzami 15 yıl;

(Hükümetin teklifi)

Geçici olarak muafıktan istifade için arazinin bu maddede yazılı cihetlere tahsis edilmiş olduğunun ilgili vergi dairesine bütçe yılı içinde bildirilmesi şarttır. Muafiyetler, arazinin tâyin olunan cihetlere tahsis edildiği yılı takibeden bütçe yılından başlar. Bütçe yılı içinde bildirim yapılmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer.

(a) ve (b) fıkralarında yazılı muafiyet konusu arazinin bu fıkralarda gösterilen cihetlere tahsis edilmiş olup olmadığının şartları ile (c) fıkrasına göre geçici muafiyet verilecek haller, bunların şartları ve muafiyet süreleri Tarım ve Orman bakanlıklarının mütalâası alınmak suretiyle Maliye Bakanlığınca belli edilir ve Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulur.

MADDE 10. — Aynı kanunun 16 ncı maddesi kaldırılmıştır.

MADDE 11. — Aynı kanunun 17 nci maddesinin iki ve üçüncü fıkraları kaldırılmıştır.

MADDE 12. — Aynı kanunun 18 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Nispet :

Madde 18. — Arazi Vergisinin nispeti arazide binde 10, arsalarda binde 15 tir.

MADDE 13. — Aynı kanunun 19 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Mükellefiyetin başlaması ve bitmesi :

Madde 19. — Arazi Vergisi mükellefiyeti;

a) Bu kanun hükümlerine göre mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi,

b) Bu kanunun 33 ncü maddesinin 1 - 7 numaralı fıkralarında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde bu değişikliklerin vukubulduğu, aynı maddenin 8 numaralı fıkrasında yazılı halde ise mükelleflerin beyana davet edildiği tarihi,

c) Muafiyetin sukut ettiği tarihi,

Takibeden bütçe yılından itibaren başlar.

Vergiye tabi iken muafık şartlarını kazanan araziden dolayı mükellefiyet, bu olayın vukubulduğu tarihi takibeden taksitten itibaren sona erer.

(59 No: lu Geçici Komisyonun değişikliği)

d) Sanayi ve Teknoloji Bakanlığınca, organize sanayi bölgeleri için iktisabolunduğu veya bu bölgelere tahsis edildiği kabul edilen arazi (Sanayici lehine tapudaki tescilin yapılacağı tarihe kadar).

Geçici olarak muafliktan istifade için arazinin bu maddede yazılı cihetlere tahsis edilmiş olduğunun ilgili vergi dairesine bütçe yılı içinde bildirilmesi şarttır. Muafiyetler, arazinin tâyin olunan cihetlere tahsis edildiği yılı takibeden bütçe yılından başlar. Bütçe yılı içinde bildirim yapılmazsa muafiyet, bildirim yapıldığı yılı takibeden bütçe yılından muteber olur. Bu takdirde bildirim yapıldığı bütçe yılının sonuna kadar geçen yıllara ait muafiyet hakkı düşer.

(a) ve (b) fıkralarında yazılı muafiyet konusu arazinin bu fıkralarda gösterilen cihetlere tahsis edilmiş olup olmadığının şartları ile (c) fıkrasına göre geçici muafiyet verilecek haller, bunların şartları ve muafiyet süreleri Tarım ve Orman bakanlıkları ile Türkiye Ziraat Odaları Birliğinin mütalâası alınmak suretiyle Maliye Bakanlığınca belli edilir ve Bakanlar Kurulu kararı ile yürürlüğe konulur.

MADDE 9. — Aynı kanunun 16 ncı maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Küçük çiftçilikte istisna :

Madde 16. — Mükelleflerin (Zirai kazancın dışında kazanç veya iradı olan gelir vergisi mükellefleri hariç) Türkiye'deki arazisinin (Arsalar hariç) toplam vergi değeri 100 000 liraya kadar olanlarının 50 000 lirası arazi vergisinden müstesnadır.

Bu hükmün tatbikatında mükellef ile eş ve velâyet altındaki çocuklara ait arazi değerleri toplu olarak nazara alınır.

Bu maddede yazılı istisna, hisseli arazide mükelleflerin hisse miktarları ayrı ayrı nazara alınmak suretiyle uygulanır.

MADDE 10. — Tasarının 11 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 10 ncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 11. — Aynı kanunun 18 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Nispet :

Madde 18. — Arazi Vergisinin nisbeti binde 3 tür.

Arsalar için vergi nisbeti, son nüfus sayımına göre il nüfusu 25 000 (dâhil) e kadar olan yerlerde binde 5, 25 001 - 100 000 (dâhil) e kadar olan yerlerde binde 8 ve 100 001 ve daha yukarı olan yerlerde binde 10 dur.

MADDE 12. — Tasarının 13 ncü maddesi Geçici Komisyonumuzca 12 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin teklifi)

Kanunların verdiği yetkiye dayanılarak tasarrufu yasak edilen arazinin vergisi, mükelleflerce keyfiyetin vergi dairesine bildirilmesi veya vergi dairesince re'sen tesbit edilmesi üzerine, yasaklama tarihini izliyen taksitlerden itibaren bu hallerin devam ettiği sürece alınmaz.

Deprem, su basması, yangın gibi tabii âfetler sebebiyle yanan, yıkılan binaların arsalarına ait vergiler, bu olayların vukua geldiği tarihleri takibeden bütçe yılından itibaren iki yıl süre ile alınmaz.

Üzerine bina yapılan arsanın Arazi Vergisi mükellefiyeti, inşaatın bittiği yılı takibeden bütçe yılından itibaren sona erer.

MADDE 14. — Aynı kanunun 20 nci maddesinin sonuna aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

Bir vergi dairesi faaliyet bölgesi içindeki bir mükellefe ait arazi bir beyannamede, arsalar ise ayrı bir beyannamede birleştirilerek beyan olunur.

MADDE 15. — Aynı kanunun 22 nci maddesi kaldırılmış ve yerine aşağıdaki madde konulmuştur.

Muaflik ve istisna hükümlerinin bu kanunda yer alması esası :

Madde 22. — Bina ve Arazi Vergileri ile ilgili muaflik ve istisna hükümleri bu kanuna eklenmek veya bu kanunda değişiklik yapılmak suretiyle düzenlenir.

MADDE 16. — Aynı kanunun 23 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Beyanname verme süresi :

Madde 23. — Emlâk Vergisi ile ilgili olarak :

a) Bina ve arsalar için beş yılda, arazi için ise on yılda bir defa olmak üzere verilecek beyannameler, Maliye Bakanlığınca mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında,

b) Yeni inşa edilen binalara ait beyannameler, inşaatın sona erdiği veya inşaatın sona ermesinden evvel kısmen kullanılmaya başlanmış ise her kısmın kullanılmasına başlandığı bütçe yılı içerisinde,

c) Bu kanunun 33 nci maddesinde (8 numaralı fıkra hariç) yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde beyannameler, değişikliğin vukubulduğu bütçe yılı içerisinde,

d) Bu kanunun 33 nci maddesinin 8 numaralı fıkrasında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde beyannameler, Maliye Bakanlığınca yapılacak beyana davet tarihini takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında,

Emlâkin bulunduğu yerdeki ilgili vergi dairesine verilir.

(b), (c) ve (d) fıkraları gereğince beyanname verenler de Maliye Bakanlığınca yapılacak genel beyana davet tarihini takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında yeniden beyanda bulunmaya mecburdurlar.

(a) fıkrasında yazılı beyanname verme süresini Ağustos ayı sonuna kadar uzatmaya Maliye Bakanı yetkilidir.

(b) ve (c) fıkralarında yazılı haller bütçe yılının son üç ayı içinde vukubulduğu takdirde beyanname, olayın vukubulduğu tarihten itibaren üç ay içinde verilir.

Maliye Bakanlığı genel beyanların yapılacağı süre içerisinde mükelleflerin beyanname verme tarihlerini tespit etmek hususunda vergi dairelerine yetki verebilir.

(59 No: lu Geçici Komisyonun değişikliği)

MADDE 13. — Tasarının 14 ncü maddesi Geçici Komisyonumuzca 13 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 14. — Tasarının 15 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 14 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 15. — Aynı kanunun 23 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Beyanname verme süresi :

Madde 23. — Emlâk Vergisi ile ilgili olarak :

a) Bina, arsa ve araziler için 5 yılda bir defa olmak üzere verilecek beyannameler, Maliye Bakanlığınca mükelleflerin genel beyana davet edildikleri tarihi takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında,

b) Yeni inşa edilen binalara ait beyannameler, inşaatın sona erdiği veya inşaatın sona ermesinden evvel kısmen kullanılmaya başlanmış ise her kısmın kullanılmasına başlandığı bütçe yılı içerisinde,

c) Bu kanunun 33 ncü maddesinde (8 numaralı fıkra hariç) yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde beyannameler, değişikliğin vukubulduğu bütçe yılı içerisinde,

d) Bu kanunun 33 ncü maddesinin 8 numaralı fıkrasında yazılı vergi değerini tadil eden sebeplerin doğması halinde beyannameler, Maliye Bakanlığınca yapılacak beyana davet tarihini takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında,

Emlâkin bulunduğu yerdeki ilgili vergi dairesine verilir.

(b), (c) ve (d) fıkraları gereğince beyanname verenler de Maliye Bakanlığınca yapılacak genel beyana davet tarihini takibeden bütçe yılının Mart, Nisan ve Mayıs aylarında yeniden beyanda bulunmaya mecburdurlar.

(a) fıkrasında yazılı beyanname verme süresini Ağustos ayı sonuna kadar uzatmaya Maliye Bakanlığı yetkilidir.

(b) ve (c) fıkralarında yazılı haller bütçe yılının son üç ayı içinde vukubulduğu takdirde beyanname, olayın vukubulduğu tarihten itibaren üç ay içinde verilir.

Maliye Bakanlığı genel beyanların yapılacağı süre içerisinde mükelleflerin beyanname verme tarihlerini tespit etmek hususunda vergi dairelerine yetki verebilir.

(Hükümetin teklifi)

MADDE 17. — Aynı kanunun 24 ncü maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Beyannamelerin şekli ve muhtevası :

Madde 24. — Vergi Dairesine verilecek Emlâk Vergisi beyannamelerinin şekil ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tertip ve tanzim olunur.

Beyannamede mükellefin adı, soyadı (tüzel kişilerde unvanı), adresi, mükellefiyete giriş sebebi ve yılı, hesaplanan vergisi ile birlikte asgari aşağıdaki bilgiler gösterilir :

a) Bina Vergisi beyannamesinde; binanın yeri; inşaatın nevi, inşa tarihi, faydalı alanı, arsanın büyüklüğü (metrekare), kullanım tarzı, getirebileceği yıllık gayrisâfi kirası ve vergi değeri (Bir çatı altında bulunupta kullanım tarzı veya kapıları ayrı olan konut veya işyeri birimlerinin vergi değerleri ayrı ayrı gösterilir.)

b) Araziye ait beyannamede; arazinin yeri, cinsi, büyüklüğü (dönüm, metrekare), verim gücü, yapılan tarımın nevi getirebileceği yıllık gayrisâfi hasılat tutarı ve vergi değeri,

c) Arsalara ait beyannamede; arsanın yeri, büyüklüğü (metrekare) ve vergi değeri.

MADDE 18. — Aynı kanunun 25 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Köylerde yapılacak beyan :

Madde 25. — Köylerde bulunan bina ve arazinin vergilendirilmesine ilişkin beyanlar sözlü veya yazılı olarak ilgili muhtarlıklara yapılır. Sözlü veya yazılı olarak yapılan beyanlar, şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tespit olunacak bina ve arazi kıymet beyanı defterlerine geçirildikten sonra özel yeri mükellefe imza ettirilir. Beyan esnasında köyde bulunmayanların köy muhtarına gönderecekleri yazılı ve imzalı beyanların bu defterlere eklenmesiyle yetinilir.

Belediye sınırları içinde bulunan bina veya arazisi dolayısıyla beyanname vermek mecburiyetinde olanlar yukarıki fıkra hükmünden faydalanamazlar. Ancak, beyannameye dâhil bina ve araziden köy sınırları içinde bulunanlar hakkında ayrıca ilgili muhtarlıklara da yazılı bilgi verilir.

Birinci ek sürenin bitiminden başlayarak 15 gün içinde sözü geçen defter, varsa müsbit evrakla birlikte muhtarlar tarafından imza karşılığında ilgili vergi dairesine teslim olunur.

MADDE 19. — Aynı kanunun 26 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Muhtar ve ihtiyar kurulu, mükelleflerin beyanlarını ilgili defterlerde tespit ettikten sonra kendileri de bu beyanların doğruluğunu (kira bedelleri ve vergi değerleri hariç) tasdik ederler ve ayrıca bina ve arazi kıymet beyanı defterine kaydettirilmeyen bina ve araziye, mükelleflerin ismi ve biliniyorsa adresi ile birlikte vergi dairesine bildirirler.

MADDE 20. — Aynı kanunun 27 ncı maddesinin birinci fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Emlâk Vergisi beyannamelerinin süresi içinde verilmemesi halinde, bu sürenin sonundan başlayarak iki ay beklenir. Beyanname bu süre içinde verilirse, vergi zıyaı olmamış sayılır.

(59 No: lu Geçici Komisyonum değişikliği)

MADDE 16. — Aynı kanunun 24 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Beyannamelerin şekli ve muhtevası :

Madde 24. — Vergi dairesine verilecek Emlâk Vergisi beyannamelerinin şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tertip ve tanzim olunur.

Beyannamede mükellefin adı, soyadı (Tüzel kişilerde unvanı), adresi, mükellefiyete giriş sebebi ve yılı ile birlikte asgari aşağıdaki bilgiler gösterilir:

a) Bina Vergisi beyannamesinde; binanın yeri, inşaatın nev'i, inşa tarihi, arsanan büyüklüğü (metrekare), kullanış tarzı, getirebileceği yıllık gayrisâfi kirası ve rayiç bedeli (vergi değeri), (bir çatı altında bulunup da kullanış tarzı veya kapıları ayrı olan konut veya işyeri birimlerinin vergi değerleri ayrı ayrı gösterilir.)

b) Araziye ait beyannamede; arazinin yeri, cinsi, büyüklüğü (dönüm, metrekare), yapılan tarımın nev'i, getirebileceği yıllık gayrisâfi hasılat tutarı ve rayiç bedeli (vergi değeri),

c) Arsalara ait beyannamede; arsananın yeri, büyüklüğü (metrekare) ve rayiç bedeli (vergi değeri.)

MADDE 17. — Aynı kanunun 25 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir:

Köylerde yapılacak beyan :

Madde 25. — Köylerde bulunan bina ve arazinin vergilendirilmesine ilişkin beyanlar sözlü veya yazılı olarak ilgili muhtarlıklara yapılır. Sözlü veya yazılı olarak yapılan beyanlar, şekli ve muhtevası Maliye Bakanlığınca tespit olunacak bina ve arazi kıymet beyanı defterlerine geçirildikten sonra özel yeri mükellefe imza ettirilir. Beyan esnasında köyde bulunmayanların köy muhtarına gönderecekleri yazılı ve imzalı beyanların bu defterlere eklenmesi ile yetinilir.

İl ve ilçe belediye sınırları içinde bulunan bina veya arazisi dolayısıyla beyanname vermek mecburiyetinde olanlar yukarıki fıkra hükmünden faydalanamazlar. Ancak, beyannameye dâhil bina ve araziden köy sınırları içinde bulunanlar hakkında ayrıca ilgili muhtarlıklara da yazılı bilgi verilir.

İl ve ilçe merkezi olmayan beldelerde, köy muhtarlıklarına ait yetkiler, belediye başkanlarınınca kullanılır. Bu beldeler ile köylerdeki vergi mükellefleri dilerlerse bina ve arazi kıymet beyanı defterine kaydettirmek istemedikleri bina ve arazisini, beyan süresi içerisinde doğrudan doğruya ilgili vergi dairesine yazılı olarak beyan edebilirler.

Birinci ek sürenin bitiminden başlayarak 15 gün içinde sözü geçen defter, varsa müsbet evrakla birlikte muhtarlar veya belediye başkanları tarafından imza karşılığında ilgili vergi dairesine teslim olunur.

MADDE 18. — Tasarının 19 ncu maddesi Geçici Komisyonumuzca 18 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 19. — Tasarının 20 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 19 ncu madde olarak aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin teklifi)

MADDE 21. — Aynı kanunun 30 ncu maddesinin iki ve üçüncü fıkraları aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Köylerde ilgili muhtarlıklara beyan edilerek bina ve arazi kıymet beyanı defterine geçirilen bina ve arazinin vergisi Kasım ayı içinde ödenir.

Maliye Bakanlığı, ödeme aylarını, bölgelerin özelliklerine göre değiştirebilir.

MADDE 22. — Aynı kanunun 31 nci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir :

Vergi dairesince yapılacak işlem :

Madde 31. — Vergi Dairesi, gerektiği takdirde, Maliye Bakanlığınca tesbit olunacak esaslara istinaden ve aynı Bakanlıkça yetkili kılınacak memurlar marifetiyle, mükelleflerin beyan ettikleri matrahlar yerine geçecek vergi değerlerini yeniden takdir eder.

Vergi değerlerinin takdirinde şehir ve köylerin tabii, iktisadi ve bölgesel şartlarına göre nazara alınacak piyasa bedeli, maliyet bedeli, kira veya yıllık istihsal değeri gibi normlar ile uyulacak usul ve esaslar, mükelleflerden ve üçüncü şahıslardan istenecek bilgiler tüzükte belirtilir.

Mükellefler tarafından ilk tarhiyata esas olmak üzere beyan edilen miktar ile takdir edilen ra-yiç bedel arasında fark bulunduğu takdirde; hesaplanan fazla vergi terkin ve mükellefe reddolu-nur veya noksan vergi, kusur cezalı olarak ikmalen tarholunur. Ancak farkın beyan edilen be-delin yüzde ellisine tekabül eden kısmı için ceza uygulanmaz.

MADDE 23. — Aynı kanunun 32 nci maddesinin son fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir: İtirazın yapıldığı tarihten itibaren 15 gün içinde beyanname verilirse beyan olunan değer üze-rinden hesaplanan vergi tahsil olunur. Bu takdirde itiraz, beyan edilen değer ile takdir edilmiş matrah farkına ve bu farka isabet eden vergiye inhisar eder. Beyanname verilmediği takdirde, iti-raz, daha önce idarece hesaplanan vergilerin tahsilini durdurmaz.

MADDE 24. — Aynı kanunun 33 ncu maddesinin 2 numaralı fıkrası aşağıdaki şekilde değişti-rilmiş, aynı maddeye aşağıdaki 8 numaralı fıkra eklenmiş ve son fıkrası kaldırılmıştır.

(59 No: lu Geçici Komisyonunun değişikliği)

MADDE 20. — Aynı kanunun 30 ncu maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

Ödeme süresi :

Madde 30. — Emlâk Vergisi birinci taksidi Mart, Nisan ve Mayıs aylıklarında, ikinci taksidi Kasım ayı içinde olmak üzere iki eşit taksitte ödenir.

Köylerde ilgili muhtarlıklara beyan edilerek bina ve arazi kıymet beyanı defterine girilen bina ve arazinin vergisi Kasım ayı içinde ödenir.

Maliye Bakanlığı ödeme aylarını, bölgelerin özelliklerine göre değiştirebilir.

Kanunlar veya diğer kamu düzeni koyan mevzuatla tasarrufu kısıtlanan bina, arsa ve arazinin vergisi, kısıtlamanın devam ettiği sürece 1/10 oranından tahsil olunur. 9 ve 19 ncu madde hükümleri saklıdır.

Kısıtlamanın kaldırılması halinde, kaldırılma tarihini takibeden bütçe yılından itibaren emlâkin vergisi, tüm vergi değeri üzerinden ödenir.

Kısıtlamanın devam ettiği, sürede tecil edilen verginin 9/10 u bina, arsa veya arazinin satılması, istimlâki veya hibe yoluyla âhara devir ve temlik halinde, tahsilât zamanaşımına uğramamış olanları muaccel hale gelir.

Kanunla ve diğer mevzuatla yapılan kısıtlamaların neler olduğu, tevsiki ve kısıtlama koyan kamu organlarının görevleri ve sorumlulukları Maliye Bakanlığınca Millî Eğitim, İmar ve İskân ve İçişleri bakanlıklarının mütalâaları alınarak hazırlanacak bir yönetmelikle tanımlanır.

İçinde bulunulan bütçe yılının taksitleri ile önceki bütçe yıllarına ait Bina ve Arazi vergileri ödenmedikçe veya tarhiyat ihtilâfı ise yapılan tarhiyat miktarı kadar nakit veya Hazine tahvili (Tasarruf bonosu hariç) veya banka teminat mektubu emaneten yatırılmadıkça bina ve arazinin (Bina apartman ise dairelerin) başkalarına devir ve ferâğı yapılamaz ve üzerinde ayrı bir hak tesis ve ref'edilemez.

MADDE 21. — Tasarının 22 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 21 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 22. — Tasarının 23 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 22 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 23. — Tasarının 24 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 23 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

(Hükümetin teklifi)

2. Bir binanın yanması, yıkılması suretiyle veya sair sebeplerle tamamen veya kısmen harabolması veya binada mevcut asansör veya kalorifer tesislerinin kısmen veya tamamen kaldırılması;

8. Her hangi bir sebep yüzünden bir şehir, kasaba veya köyün tamamında devamlı olmak üzere bina ve arazinin değerlerinde % 25 i aşan oranda artma veya eksilme olması;

MADDE 25. — Aynı kanunun 41 nci maddesine aşağıdaki 4 numaralı bent eklenmiştir:

4. Özel kanunların Bina ve Arazi vergilerine ilişkin muaflık ve istisna tanyan hükümleri (31 . 5 . 1963 tarihli ve 244 sayılı Kanun gereğince yapılan milletlerarası antlaşmalarla tanınan muaflık ve istisna hükümleri saklıdır).

MADDE 26. — Aynı kanuna aşağıdaki geçici madde eklenmiştir :

GEÇİCİ MADDE 9. — 20 . 7 . 1971 tarihli ve 1446 sayılı Kanunun 5 nci maddesi hükmü saklıdır.

MADDE 27. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

Ancak, bu kanunun 2, 3 ve 9 ncu maddeleri hükümleri 1 . 3 . 1971 tarihinden itibaren uygulanır.

MADDE 28. — Bu kanunu Maliye Bakanı yürütür.

				26 . 10 . 1971
Başbakan	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	Devlet Bakanı	
<i>N. Erim</i>	Başbakan Yardımcısı	Başbakan Yardımcısı		<i>M. Özgüneş</i>
	<i>S. Koçuş</i>	<i>A. Karaosmanoğlu</i>		
Adalet Bakanı	Millî S. Bakanı	İçişleri Bakanı	Dışişleri Bakanı	
<i>İ. Arar</i>	<i>F. Melen</i>	<i>H. Ömeroğlu</i>	<i>O. Olcay</i>	
Maliye Bakanı	Millî Eğit. Bakanı	Bayındırlık Bakanı	Dış Eko. İliş. Bakanı	
<i>S. N. Ergin</i>	<i>Ş. Orel</i>	<i>C. Karakaş</i>	<i>Ö. Derbil</i>	
Sağ. ve Sos. Yar. Bakanı	Güm. ve Te. Bakanı	Tarım Bakanı	Ulaştırma Bakanı	
<i>T. Akyol</i>	<i>H. Özalp</i>	<i>M. O. Dikmen</i>	<i>S. Babüroğlu</i>	
Çalışma Bakanı	Sanayi ve Ti. Bakanı	En. ve Ta. Kay. Bakanı V.	Turizm ve Ta. Bakanı	
<i>A. Sav</i>	<i>A. Çilingiroğlu</i>	<i>İ. Arar</i>	<i>E. Y. Akçal</i>	
İmar ve İskân Bakanı V.	Köy İşleri Bakanı	Orman Bakanı	Gençlik ve Spor Bakanı	
<i>S. Babüroğlu</i>	<i>C. Aykan</i>	<i>S. İnal</i>	<i>S. Ergun</i>	
	Kültür Bakanı			
	<i>T. Halman</i>			

(59 No: lu Geçici Komisyonun deęiřtiriliři)

MADDE 24. — Tasarının 25 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 24 ncü madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 25. — Tasarının 26 ncı maddesi Geçici Komisyonumuzca 25 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

MADDE 26. — Bu kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer. Ancak, bu kanunun 2 ve 8 nci maddeleri hükümleri 1 . 3 . 1971 tarihinden itibaren uygulanır.

MADDE 27. — Tasarının 28 nci maddesi Geçici Komisyonumuzca 27 nci madde olarak aynen kabul edilmiştir.

